

Då ga'n sej i fål bars mä fuul' å förgiffitie
Hästskojrer, tjyvstrykrer å annre viliffitie
Ulspäijler å sater å rackerfilurer,
Som glömmer på sne kav som folkonne tjurer.

Diss' skojraan pass' på, när i fylla å yrsla
Pär soprent va skamnôm te höll' sej i styrsla;
Då bytt' di ifrå'en hans snälle å vackre
Å gôrfete Brunte i ställ' för en stackre,
Krôbb-biter, istadi, blinn, bröten, mä qvarka,
Så näggum han vârd va te kast' bål i slarka. —

Men skull' en orér' om allt Pârses ilänne,
Då komm' allri nônnstinner visa te äne;
Så lótt oss da sij' mä di korterste ola,
Hva slut den ulöcklie khärn feck på jola,
Å sesst hvar för sej bö, att Gu oss bevarer
Ifrå te råk' ut för den Elakes snarer. —

Vålmakta, må vete, va snart nåck i slutdagera,
Å länsman feck jämt komm' å pante för ut-
lagera;
Kunn' kärngstackern tjän' sej den fattie tolv-
skillingen,